

QUATRE POEMES

Irene Morató

*Talla camins per aquest cos, i beu,
fresca per tu, la súplica dels ulls.*

No suplico a ningú
ben concret. I si em cal,
en tinc prou amb un tu,
així sec, ple de cos,
i res més.

Trenco papers
perquè el so, sembli
el dring del telèfon,
i sols és soroll
de poemes
trencats.

CAFÉ AMB GEL

Dringa el gel dins el got
de cantons sisellats.
I el café, fort i espès,
torna escuma de mar,
si amb cullera desfàs
sacarina i
voluptat.

VELLUT I MAR

Unes pestanyes vellutades
que un cert dia em sorprengueren,
quan asseguda en un bar,
feia el café d'havent dinat,
avui, m'han altre cop sobtat,
i he vist per ulls, dos glops de mar.